

Ἡ πύρινη σκέπη

ΣΤΟ βίο τοῦ ἁγίου Ευθυμίου τοῦ μεγάλου (4ος αι) αναφέρεται μία εντυπωσιακή εμφάνιση θεϊκῆς φωτιάς σε ὥρα θείας λειτουργίας.

Μια Κυριακή λειτουργοῦσε ο ὁσῖος με το μαθητῆ του Δομετιανό. Κάποια στιγμή, κάποιος πιστός που στεκόταν ἐκεῖ κοντά, βλέπει να κατεβαίνει φωτιά ἀπό τον ουρανό, ν' ἀπλώνεται πάνω στο θυσιαστήριο σαν ἕνα μεγάλο λευκό ὑφασμα και να σκεπάζει τον Ευθύμιο και το Δομετιανό. Η θεϊκή φωτιά διατηρήθηκε ἀπό την ἀρχή μέχρι το τέλος της λειτουργίας.

Εκτός ἀπό τον Ευθύμιο και το Δομετιανό, πού βρέθηκαν μέσα ἀπὴ φωτιά, το θαῦμα το εἶδε και ἄλλος μάρτυρας, ο μοναχός Γαβριήλ, πού εἶχε τότε εἴκοσι πέντε χρόνια στο μοναστήρι και διακρινόταν για την ψυχική του καθαρότητα.

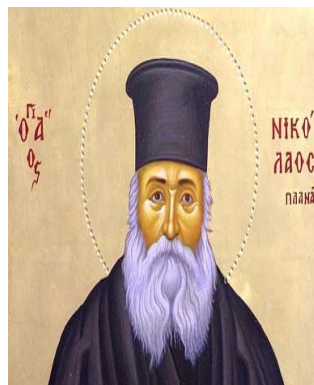
Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ γέροντας Πορφύριος (1991), ἡ γνωστή σύγχρονη ἁγια μορφή, ἦταν και ουράνιος λειτουργός, ὅπως φανερώνει το ἀκόλουθο περιστατικό.

"Ὅταν κάποτε λειτουργοῦσε στον ἅγιο Νικόλαο, δεκάδες πιστοὶ εἶδαν να βγαίνουν ἀναρίθμητες πύρινες φλόγες ἀπὸ τη σκεπή της Εκκλησίας και ν' ἀνεβαίνουν στον ουρανό.

Ὅλοι ἐμείναν ἀναυδοί. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν στα μάτια τους.

Καθένας ἔδινε τη δική του ἐξήγηση στο γεγονός, γι' αὐτό ρώτησαν τον παππούλη .Τι ἦταν ἀραγε αὐτές οι πύρινες φλόγες. Κι ἐκεῖνος ταπεινά ἀπέδωσε το γεγονός στην πίστη των ἄλλων:δεν εἶναι τίποτα, εὐλογημένοι, ἀπάντησε ... εἶναι ἡ μεγάλη πίστη ... των ψαλτάδων...

www.pigizois.net ἱερά Μονή Παρακλήτου

ΑΓΙΟΣ Νικόλαος ο Πλανάς (1932), ένας άγιος των ήμερων μας, λειτουργούσε καθημερινά, χωρίς διακοπή, σε διάστημα μισού αιώνα. Αρκετοί ενορίτες του, κυρίως μικρά παιδιά, τον έβλεπαν όταν λειτουργούσε κυριολεκτικά μεταμορφωμένο. Η φήμη τού παπα-Νικόλα, διηγείται σεβαστή γυναίκα, είχε απλωθεί σ' όλη την Αθήνα.

Κάποτε, παραμονή Χριστουγέννων, ξεκίνησα με τα εγγονάκια μου για να κοινωνήσω από τ' αγιασμένα χέρια του.

Τότε στη Βουλιαγμένη ήταν ακόμα ερημιά.

Είχαν έρθει και άλλες οικογένειες με τα παιδάκια τους. Κάποια στιγμή πού ο παπα-Νικόλας εμφανίστηκε στην ωραία πύλη κρατώντας το άγιο Ποτήριο, το εγγονάκι μου φώναξε:

Γιαγιά, ο παπάς έχει γύρω του φωτιά και περπατάει στον αέρα! Πάψε, τού λέω, ενώ συγχρόνως σταυροκοπήθηκα. Πώς έχει φωτιά και περπατάει στον αέρα; Τον βλέπω κι εγώ, φώναξε άλλο παιδάκι. Λάμπει και δεν πατάει κάτω.

Ό παπα-Νικόλας έκανε πως δεν είχε ακούσει τίποτε, αλλά, κι αν είχε ακούσει, δεν έδωσε καθόλου προσοχή.

Από τότε ερχόμουν πάντοτε εδώ και κοινωνούσα και κάθε φορά ήταν αδύνατον νά μην ακούσω παιδάκια νά φωνάζουν:

Ό παπάς λάμπει σα φωτιά και περπατάει στον αέρα!"

«Πριν από 20 χρόνια, επισκέφθηκε μια μεγάλη ομάδα Αρμενίων το όρος Σινά, περίπου 800 ψυχές. Ανέβηκαν στην «Αγία Κορυφή» στο σημείο που κάποτε στην Παλαιά Διαθήκη ο Μωυσής γονάτισε μπροστά στην βάτο που έπαιρνε φωτιά χωρίς να καίγεται και έζησαν μια φοβερή εμπειρία: όλη η περιοχή και αυτοί μέσα, φαινόταν να βρίσκεται μέσα σε φωτιά. Το παράξενο ήταν πως κανείς δεν αισθανόταν θερμότητα ή την αίσθηση ότι τον περιλούζει η φωτιά. Έβλεπαν μόνο τον απέναντί του σαν φωτιά. Σε περίπου μια ώρα υποχώρησε σαν σε ομίχλη εκείνη η φωτιά και ούτε μια τρίχα ή ρούχο των ανθρώπων δεν βλάφτηκε. Μόνο όσοι από τους προσκυνητές-ορειβάτες έτυχε να κρατούν ραβδιά, αυτά άναψαν στην άκρια σαν κεριά και μετά έσβησαν, έχοντας όμως το σημάδι του καψίματος, μαρτυρώντας ότι πάλι ο Κύριος φανέρωσε την παρουσία Του μέσα σε φωτιά, όπως παλιά στο Μωυσή».

Πηγή: *Το Γεροντικόν του Σινά*(1988) σειρά: *Σιναιτικά Κείμενα* , Εκδόσεις Ι. Μονής Θεοβάνιστου Όρους Σινά, Θεσσαλονίκη, σελίδα 59

